

D • N

2/10 1952

Ny rysk förolämpning

Det är nu snart två månader sedan den senaste svenska noten avgavs till Ryssland rörande nedskjutningarna av svensk militär och svenska flygplan och nära fyra månader sedan de ryska våldsdåden ägde rum. Till en början svarade ryssarna på Sveriges protester med lögn och motanklagelser; den senaste protesten har de inte ens brytt sig om att besvara. I stället har de kommit med en ny förolämpning mot Sverige och en fortsättning på propagandan mot Sverige genom den i går refererade artikeln i Röda Flottan av general Sjugenin, även publicerad i Pravda. Här anklagas de svenska myndigheterna för att inte vilja klarlägga saken, och de svenska förklaringarna sägs vara försök att "maskera det uppenbara faktum att Catalinaplanet hade kränkt Sovjetunionens gräns". Uppenbart är att artikeln är ett uttryck för den ryska statsledningens uppfattning, eller rättare den uppfattning som statsledningen vill hävda och propagera. Som vanligt i rysk taktik nöjer man sig inte med att förneka, man förklarar de mördade vara de skyldiga.

Den svenska regeringen gör sedan länge ingenting i saken. Ja, den söker genom skilda metoder försvaga intrycket av den protestaktion som ägt rum. Gång på gång har stats- och utrikesministrarna avvisat tanken att Sverige skulle vädja till Förenta nationerna; man har alltså gjort klart för ryssarna att en sådan aktion, som för Ryssland skulle vara högst irriterande, inte är att vänta. En stat som från början avstår från de medel som finns att driva sin rättvisa sak kan självfallet inte räkna på hänsyn eller respekt. Regeringen och regeringspressen har övergått till att angripa dem som önskar en vädjan till FN. Att begära en sådan vädjan — under juni och juli en naturlig sak enligt regeringens språkrör — blev i augusti och än mer i september ett bevis på aktivism och krigshets. Genom dessa metoder trodde man sig kunna vinna röster vid valet, och detta ansågs självfallet vara den svenska statsledningens centrala uppgift.

I detta läge borde åtminstone ett definitivt besked kunna krävas av regeringen. Har man bestämt sig för att avskrivna hela saken? Tänker man nöja sig med att sända ut aktstytterna i översättning till främmande länder, en form för reaktion som uppenbarligen är ojämförligt svagare än en vädjan till FN? Tänker utrikesministern ta upp frågan i FN:s generaldebatt om en månad eller sex veckor utan att likväl göra en formell hänvändelse

— i så fall har han klargjort att han anser FN vara ett lämpligt forum och därmed slagit sönder sina egna argument mot en vädjan i föreskrivna former? Har ryssarna framfört några påtryckningar eller hotelser som kan förklara regeringens rädsla för att dra frågan inför den internationella organisationen?

Den förmyndarmin som re-

geringen i utrikesfrågor brukar anlägga inför folket är i detta fall särskilt opåkallad och upprörande. Var och en kan bedöma vad ryssarna gjort, var och en vet att svenska regeringen kunnat inskrida med andra medel än som skett; man frågar sig varför regeringen tvärtom varit angelägen att förkunna att dessa medel inte skall tillgripas. Undanflykter, tomma fraser och glåpord mot kritiken borde åtminstone efter valen anses vara en alltför mager utrikespolitisk upplysning. Den förolämpande ryska artikeln framhäver ytterligare behovet av en redovisning från Sveriges regering.

Kulturradikalismen utdömes

9/10

i Svenska Dagbladet av dr Gunnar Brandell. Om artikeln vore värd det, skulle det vara en god övning för börjande analytiker att gå igenom den sats för sats för att — i regel förgäves — söka någon på en gång rimlig och tydlig mening. Tag ur högen ett infall som detta: "Så länge framtiden låg öppen och Västerlandets utvecklingsmöjligheter garanterade kunde de kulturradikala betrakta sig som det kommandes härolder." Vad menas männe med att framtiden förr "låg öppen" men inte nu, med att "Västerlandets utvecklingsmöjligheter låg garanterade" förr men inte nu? Ja, grubbla inte över den saken — det är fråga om rena svamlet. Lustigt är att enligt gammalt recept den så ivrigt attackerade — men naturligtvis inte definierade — tankeriktningen förklaras logiskt omöjlig och i grunden inte existerande; antingen blir den konservatism eller kommunism. Dr Brandell må gärna fortsätta att reta sig över Dagens Nyheter, men skräm oss inte med att förneka vår existens.